

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.
Egyes szám ára	8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Hubacssek Pál ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 02 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kinestár bélyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségen kívül elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvnyomda is

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók. Kéziratok vissza nem tartanak.

Képviselő választás.

Pénteken, e hó 17-én zajlott le a nagy nap, melyen alkotmányos jogainkat gyakorolva, országgyűlési képviselőt választottunk.

Egymással állott szemben örgróf Pallavicini Sándor és Hefli Ignác. A pártok helyzete nem egyforma volt, mert Hefli Ignác pártja a jelölést még husvétkor megtevéen, azóta folytonosan dolgozott és szervezkedett; ellenben örgróf Pallavicini Sándor a fellépéstől már évek óta idegenkedvén és azt, hogy fellépni egyáltalában nem is fog, párthivei előtt többszörösen ki is jelentette. Ennek dacára — mint olvasóink jól emlékeznek — pártja néhány hónappal előbb kerületünk országgyűlési képviselő-jelöltjévé kiáltotta ki s a jelöltség elfogadására feliratilag kérte fel. Ám az örgróf ur határozott választ nem adott, mindazonáltal a beavatottak meg voltak arról győződve, de a párt összes emberei is sejtették, hogy nem fogja elfogadni a jelöltséget.

Ily tudat és sejtítés közepette érkezett meg az örgróf ur beszámolóját tartalmazó nyílt levél, a melyben határozottan kijelenti, hogy a jelöltséget semmi szín alatt el nem fogadja. Ily körülmények között érkezett az örgróf ur a folyó hó 11-én Szegvárra, a hol minden kérés dacára is ismételt és határozottan kijelentette, hogy a jelöltséget el nem fogadhatja és nem is fogadja el, sőt ha esetleg akarata ellenére meg is választanák — a mi ellen ugyan tiltakozik — akkor is kénytelen volna lemondani és a választó-kerületet egy újabb választás izgalmainak kitenni.

Az örgróf ur ezen többszörösen tett határozott kijelentései következtében, a párt már korábban feladta a küzdelmet, most meg arról végképen lemondott, és összehívta az értekezletet a célból, hogy a pusztszeri kastélyában tartózkodó örgróf urhoz küldöttséget menesztessen megköszönendő, hogy a múlt 3 év alatt szives volt e kerületet képviselni. Ez értekezlet hétfőn, tehát a választás előtt négy nappal volt megtartva, a mikor is dacára annak, hogy a párt vezérő egyénei kinyilatkoztatták, hogy az örgróf ur őket magához kéretvén, elötük ismét kijelenti a jelölés ellen való tiltakozását és kéri általuk a választó közönséget, hogy az ő kijelölésének eszméjéről egyáltalában mondjon le; várakozás ellenére nem köszönő küldöttség menesztése lön a határozat, hanem erről senki a közönség köréből egy szót sem téve, a jelenlévők tulnyomó többsége, pedig sokan voltak, különösen szegvári, mindszent-tömörkényi és mágoesi választópolgártársaink kívánságára, az örgróf ur a szegvári választó kerület képviselő jelöltjévé kikiáltatott.

Hefli Ignác pártja azonban nem nézte összetett kezekkel a másik párt habozását, hanem fölhasználva a kínálkozó jó alkalmat a választó-polgárokat azzal, hogy az örgróf ur — mint nyílt levelében és Szeg-

váron élő szóval is kijelenté — a jelöltséget el nem fogadja, a szavazatokat a maguk számára ígértették meg, hathatósan támogatván őket a derekegyházi uradalom tisztjei széna kaszáló osztogatással.

Mint a történeti hűséggel eddig előadottakból kitűnik, a két párt nem egyenlő kilátással indult a küzdelembe, mert az egyik részről volt a szervezkedésnek hosszú ideje és tagadhatatlanul oly jelölt, a ki pártjának, a 48-as és függetlenségi-pártnak egyik vezértagja, másik részen volt a habozás és a tétlenség, egy oly jelölt körül, a ki méltó büszkeségünk lehetne és a kizhez a hála erős kötelékei fűznek bennünket.

Eltéktelve mindeme kedvezőtlen körülményektől, eltekintve attól is, hogy a Hefli-párt, az örgróf Pallavicini-párt tagjainak egy részét már lefoglalták: a sikerreményével indultunk a két napos küzdelembe.

És bár csak két nap volt engedve a küzdelemre és bár a tevékenység előtt akadályként szolgált az, hogy az örgróf ur a jelöltséget el nem fogadta, mindazonáltal a mérközés előre nem sejtett erő volt, olyan, a melyből minden bizonynyal az örgróf neve került volna ki diadallal, mert jól lehet, hogy akkor, a midőn a párt szavazásközben vissza lépett Hefli Ignác volt előnyben 170 szavazattal, ámde hátra volt még az örgróf pártja részéről a 160 szavazattal rendelkező Csany, hátra volt Teés és Fábrián-Sebestyénről 20 szavazat, hátra volt a Szegvárról tartalékban tartott 25 szavazat és végre a délután folyamán Mágocsról érkezett 5 és Mindszentről érkezett 15 szavazat. Ámde — bármily erős kilátásai voltak is a pártnak a győzelemre — az akkor vett és szeretett jelöltünk tiltakozását tartalmazó levéllel szemben, a párt nem tehetett egyebet, minthogy vissza lépett.

A sövényháziak még nem szavaztak le egészen, midőn Wimmer Károly pártelnök, néhányad magával a választási elnökhöz lép s átadja neki az előbb említett levelet, oly kijelentéssel, hogy ez ismételt tiltakozás ellenében a párt kénytelen a további szavazástól visszalépni.

Ennek következtében Soós Pál választási elnök a választási törvény alapján Hefli Ignácot a szegvári választó kerület megválasztott országgyűlési képviselőjévé kikiáltotta, a mit Hefli párthivei a lehető legnagyobb örömmel vettek tudomásul és lelkesedéssel fogadtak, a jelen volt Hefli pedig választóihoz nyomban beszédet tartott.

Az egész választás azon benyomást tette az emberre, hogy az kifogástalanul folyt le s ugy az egyik, mint a másik párt tartózkodott minden zavaros fellépéstől s így elmondhatni, hogy általában a szenvedélyek felkorbácsolva nem voltak, a kedélyek nyugodtak lévén, az egymás iránti gyűlölet nem ütött tanyát az emberek szívében.

Ennek mindig így kellene lenni és adja isten, hogy így legyen.

A távirtdai rendszabályok.

Évek óta küzdöttünk, fáradtunk, kérelmeztünk sokan, elvégre létesítették távirtdai összeköttetésünk.

Szóba hozatott a szentesi összeköttetés, mások a H.-M.-Vásárhely felé csatlakozást vélték célszerűnek és midőn már évek multak el a nélkül, hogy célt érhattünk, még a „téglási“ határnáli bekötéssel is megelégedtünk volna.

A távirtdai összeköttetés létesítésének kérdése sokáig huzódott, mignem kiszombori Rónay Lajos főispán ur, Pallavicini Sándor örgróf ő méltóságai, Vidovich Antal főszolgabíró és több lelkes, értelmes, a község előre haladásán fáradozó egyén vették kezükbe a dolgot és ma távirtdai összeköttetésünk meg van H.-M.-Vásárhely és Szentes felé.

Célszerűnek véljük tehát tisztelt olvasóinkat megismertetni a főbb rendszabályokkal.

Községünkben csakis nappali szolgálat van. Minden sürgöny fölvételi díja a magyar-osztrák birodalom területére 24 kr, minden szóért külön 2 kr. fizetendő; megjegyzendő, hogy ha valamely szó 15 betűnél többől áll, az két szóznak vétetik és számittatik, 5 szám egy csoportban egy szóznak számittatik, minden külön álló szám avagy betű egy szóznak vétetik. Ha valamely szó a sürgöny szövegében aláhuzatik, az aláhuzás jelzéséért 2 kr fizetendő.

Ha valaki olyképp sürgönyöz, hogy a válasz árát le akarja fizetni, azt ilyképp kell jelezni a sürgöny blanquettán (Rp) és az egy szóznak vétetvén, 2 kr. fizetendő e címen, ha pedig kiírja „válasz fizetve“ természetesen két szóért fizet. Ha az illető nem mondja meg a hivatalban hány szó válaszáért fizet, rendszerint 10 szóért fizettetik a válasz. Azon jelzés, hogy hány szó válaszáért fizet az illető, szintén fizetés alá esik.

Sürgönyt oly helyekre is lehet küldeni, hol távirtdai összeköttetés nincs, az ily sürgönyök küldőnc avagy posta utján kézbesíttetnek. A küldőnc általi kézbesítésért járó kézbesítési díj letétbe helyeztetik a távirtda-hivatalnál és visszaadatik a földadónak, ha címzett a sürgönyt átvevén, a küldőncöt kifizette, az esetre, ha hogy a címzett a sürgönyt át nem veszi, a letétbe helyezett összeg első sorban a földadónak küldőnc-költség fedezésére szolgál, a netáni fölösleg visszaadatik; a posta utjáni továbbítás express kézbesítéssel jár, annak költségei a feladás alkalmával fölszámittatnak, e neme a sürgönyöknek ritka és csak az esetben használtatik, ha hogy posta indulás után valamely posta összeköttetéssel bíró más községekbe akarunk hírt küldeni.

Ha valaki a sürgönynek azonnali elküldését, más sürgönyöket előzőleg óhajtja, „express táviratot“ meneszt. A rendes távirattól miben sem különbözik, de a díjak 3-szoros összege fizetendő érte. Vannak „összeolvasott“ táviratok t. i. olyak, melyeket földadó a táviró tisztel egyeztet, illetve elolvashat, ezek után a rendes díj 50% fizetendő pótlékul.

Ha valamely távirat címzettnek nem kézbesíthető, a földadó állomás erről értesítvén, midőn e körülményről a földadó távirtda alakjában értesíttetik, eme sürgönyért 24 kr fizetendő, el-

lenesetben a földadó, a sürgöny „címzett“-nek föl nem találásáról értesítést nem nyer.

A földadó követelheti, hogy arról értesítessék, mikor kézbesítették a távirat címzettnek, az ily értesítésért 45 kr. fizetendő.

Minden távirat után akár iratik az a hivatal által kiadandó úrlapra, akár más papírra, 1 kr. fizetendő a minden esetre fölhasználható úrlapért, a táviratban címzett neve, lakása olyképp jelzeadó, hogy a leadó állomás kételyeknek kitéve ne legyen.

(Folyt. köv.)

Az állam s a hitfelekezetek.

Az emberi társadalom java azt kívánja, hogy e két tényező az állam s vallás, mind-egyik t. i. a maga hatáskörében oda működjen, hogy az emberi társadalom megközelítse azon célt, melyre rendeltetett.

Az állam és vallás két külön faktor ugyan, a mennyiben jogsértés nélkül egyik sem nyulhat be a másik belügyeibe, de mindamelllett karöltve kell működniök az emberiség jólétére.

Sajnos, hogy az állam megszűnt a hitfelekezeteket támogatni üdvös működésükben.

A mai állam sokat vár a hitfelekezetektől, de nem csak elszigetelt magát ezek működésétől, hanem sok tekintetben zsbabaszja ezeket nehéz feladatuk megoldása körül.

Míg a hitfelekezetek szünetet nem ismerve hirdetik, hogy: „mindenki engedelmeskedjék a felsőbb hatóságoknak;“ míg lelkére kötik az alattvalóknak, hogy: „nincs hatalom, hanem csak Istentől, s a ki a hatalmasságoknak ellen áll, Isten rendelésének áll ellene,“ addig az állam alkalmat nyújt ugyan azon alattvalóknak, hogy a hit hatalmát semmibe se vegyék, állításmat példával is illusztrálom.

Tudjuk azt, hogy a hitfelekezetek valástanukból kifolyólag disciplinális törvényeket irnak elő alattvalóiknak, mik által azok az önmegtágadásra, a jó gyakorlására s az erkölcstelenség kerülésére ösztönöztenek, ilyen vallás fegyelmi törvény pl. az is, hogy bizonyos időben a nyilvános s zajos multságok tiltatnak. Az állam ezt nem respektálja, sőt egyenesen engedélyt ad a hitfelekezetek tilalma dacára a multságára, pedig mily sokoldalú hátránya van a népéletben az ily meggondolatlanul adott engedélynek, ugyan azon fiatalság, melyet kötelme volna az államnak is rákényszeríteni arra, hogy vallása törvényeit tiszteletben tartsa, megtanulja vallását megvetni, hitfelekezeti eljárója szavát semmibe sem venni; s azon tudat, hogy kihágást követ el, mert érzi, hogy minden józan gondolkozásu ember megbotránkozik cselekvésében, bizonyos vadságra, s a szenvedélyek még további kicsapongásaira ösztönzi őt, s miután áll az, hogy hajlunk a tilalmasra, senki sem akar lemaradni s talán erényesnek látszatni, hát még nem egyenes uton szerzett pénz árán is megjelenik a mulató helyek csillárai előtt.

Ha tehát az állam nem működik közre a vallásfelekezetekkel a közmorál minél inkább előmozdításán, sőt ellenkező irányu működéssel véli a közjót előmozdítani, ne kívánja, hogy a vallásos érzetből kivetkőztetet polgár, nemes ösztönből, odaadással engedelmeskedjen neki, nyerhet szolgálalkú, de nem egyenes jellemű alattvalókat, s utójára is a nép kormányzatában

nem lehet szuronyokra támaszkodni, morális kötelék tarthatja csak együvé a polgárokat, csak ez teszi elviselhetővé a felelvaló s alattvalói viszonyt.

Azt hirdeti ma az állam, hogy a felvilágosodás tetőpontját érte ma el; a közjólét semmi kívánni valót nem hagy maga után, virágzik a hadsereg, ipar, szóval minden. Azonban, ha a dolog fenekére nézünk, csakhamar meggyőződünk, hogy e divatos jelszavak nem egyebek külső paláznál, mely eddig nem látott nagy erkölcsi rendtelenséget takar.

Ezen anomalia pedig, mely nagyban lazítja az erkölcsöket, csak úgy szűnik meg, ha az állam respektálja a vallási törvényeket is, ha úgy intézkedik törvényhozással s rendeleteivel, hogy azok az üdvös vallási fegyelemnek nagyobb erőt kölcsönözzenek.

Találón mondja a lüttichi Bommel, miszerint: „hasztalan keresné a politika, és pedig a legerősebb politika is az ember és a társadalom támaszát a nevedő felvilágosodásban, mely tulajdonképp csak a külső javak teremtésére és gyarapítására irányul, nem számítván egyebet, mint azoknak társasági értékét, a külső tekintetet, melyet szereznek; hasztalan szaporítaná eszközeit, hogy siettesse ezen értelmi mozgalmat, s kifejtse ama finom polgáriasság segédeszközeit, mely az ifjúságnak és a társaságnak megadja ugyan a mivelttség fénymázát, kecses fordulatot, kellemes magatartást; de az egyéni, családi, társasági valóságos és belső boldogság megállapítására több szükséges; magasabb hatalomra van szükség, mely az emberi szív szenvedély viharjainak paroncsolni képes.“

Elégé kitünik ez idézetből, hogy az erkölcsök külfényét emelheti ugyan az állam, de azoknak belértéket, belbecset, azon „magasabb hatalom“ kölcsönöz, mit valálnak nevezünk.

Akkor áll tehát az állam hivatásának magaslatán, ha a közmorált érintő intézkedéseiben, a hitfelekezetekkel karöltve működik, s emezek intézkedéseit szentesíti.

S ez annál inkább kötelessége, mert a vallás nagyban könnyíti az állam kormányzatát. „Az állam tiltja a gyilkosságot, mondja a fent is hivatolt szerző, az erkölcsi oktatás még ennek forrását is: a gyűlölséget és boszszu vágyat. Az ország bünteti a tolvajlást, a morál elnyomja a birtokvágyat; azon lelkiismeret, melyet a vallás igazított utba, mindenkor, minden tanutól elválva, a legmélyebb elkülönözöttségben munkálódik és a vétkeket minden szögletben, bárhová bujjék, bünteti. Egy embernek, ki millióknak parancsol, élete gyakran egy hü szolgálta kezében van, ki a vallástól kormányozva, semmi ígéretet által sem engedi magát elcsábítani, hogy ura iránt hűtlennül és igazságtalanul cselekedjen. Az igazság kiszolgáltatását, a pénztárakra, finánciákra, vámokra és adókra való felügyelést gyakran mások hűségére kell bízni. Semmi sem biztosít a sáfárok fondorlásai és csálásai ellen, semmi sem vezet magokat a kezelőket arra, hogy a vámoknál és adóknál ne csaljanak, mint lelkiismeretük becsületessége, melyet a vallás teremt.“

Ha tehát ennyire támogatja és segíti a vallás az államot kötelme teljesítésében, méltánytalanságot követne el az állam, ha a hitfelekezeteket működésükben segíteni elmulasztaná.

Csongrádvármegye

szabályrendelete a közmunka és vármegyei utak kezeléséről.

(Folytatás.)

III. FEJEZET.

A közmunka-összeírásról.

10. §. A megyei közmunka minden közigazgatási évre január hó 1. napjától december hó utolsó napjáig számít, s az évet megelőző október hó 31-ig községenként összeírandó.

11. §. Az összeírást teljesítik a közadók összeírásával megbízottak ezekkel egyidejűleg.

Az összeírás alkalmával az igás közmunka kötelesnek bevallási iv — I.) minta — adatik ki, melyet az tartozik sajátkezűleg kiállítani. — Ha a vallomási ivet kiállítani vonakodnék, vagy annak aláírását megtagadná, úgy azt az összeírásal megbízott állítja ki és az aláírás megtagadását, valamint hogy a bevallási iv hivatalból állított ki, azon világosan megjelöli.

Az összeírás eredménye az A.) minta szerinti kimutatásba foglaltatik és 2 egyenlő példányban állittatik ki, melynek bevallás szerinti helyességéért az összeíró tisztviselő felelős.

Az összeírás helye és ideje a helyi szokás szerint eleve közhírre teendő.

Az így elkészült összeírás előzetes hirdetés után 8 napon át közszemlére teendő, mely idő alatt ugy a saját, mint a mások kirovása ellen felszólalás adható be.

A 8 nap elteltével, de legkésőbb mindenkor november hó 15-ig a netán beérkezett felszólamlásokkal együtt az összeírás a jár. szolgabíróhoz, illetve a város polgármesteréhez betérjesztendő.

A felszólamlások fölött a községi előjáróság meghallgatása mellett első fokban a jár. szolgabíró (polgármester), másodfokban az alispán és harmadfokban a közig. bizottság határoz.

A két első hatóság egybehangzó, valamint a közig. bizottság határozata ellen felebezésnek nincs helye.

12. §. Idegen helyen tartózkodó tanuló ifjak közmunkatartozási illetőségi községeikben irandó össze, míg ellenben ipar- és kereskedelmi segéd-munkások tartozása mindenkor tartózkodási helyén iratik össze.

13. §. A községenkénti közmunka összeírások végösszegeiből a járási szolgabíró a B) minta szerinti járási kimutatást szerkeszt és azt az egyénekenkénti összeírásokkal együtt 4 példányban a megyei számvevőség részére, mely a járási kimutatásokból a B) minta szerinti megyei kimutatást szintén 4 példányban készít, az alispáni hivatalhoz legkésőbb november hó 30-ig betérjeszti.

14. §. Az alispánnak jogában áll, ha szükségét látja, bárhol az illető község terhére az összeírás helyességét egy meghatalmazott tisztviselő által a helyszínen felülvizsgáltatni.

15. §. A megvizsgált és számvevőileg helyesbített egyénekenkénti összeírások a költségvetéssel együtt a köztörvényhatósági bizottsághoz terjesztetnek be, melynek jóváhagyása után az első példány a községnek a jár. szolgabírói hivatal utján, illetőleg a városi tanácsnak az előirt váltságdíj összegek behajtása céljából adatik ki, míg a második példány a megye levéltárába helyezendő.

A járási (városi) összesített kimutatás egy példánya a járási szolgabírónak (polgármesternek), 1 példánya a m. kir. államépítészeti hivatalnak, 1 példánya a pénztári hivatalnak és 1 példánya a számvevőségnek adatik ki, míg a megyei kimutatás 1 példánya a m. kir. építészeti hivatalnak, a második a pénztári hivatalnak adatik ki, a 3-ik példány a költségvetéssel a közm. és közlekedési miniszteriumhoz terjesztendő fel, és végül a 4-ik saját használatra marad.

16. §. Minden közmunka kötelezettség el-

titkolásáért az illető járási szolgabíró, illetve polgármester által a megfelelő váltságdíj 3-szorosával büntetendő.

(Folyt. köv.)

Helyi és vegyes hírek.

— Lapunk hátralékos előfizetőit felkérjük a hátralékos díjak mielőbbi befizetésére.

— Királyi adomány. Ő felsége a király az árvízkarosultak segélyezésére magán pénztárából 5000 forintot utalványozott.

— Képviselő választások. Megyénk egész területén — beleértve Szegedet és H.-M.-Vásárhelyt is, az első választási napon, vagyis a folyó hó 17-én pénteken volt az országgyűlési képviselők választása. Legtöbb helyen a pártok mérkőzése erős volt, bár a küzdelem, legalább a mi tudomásunk szerint, nyugodt kedély hangulatban folyt. Értesülésünk szerint a választás-eredménye a következő: A szegvári kerületben örgr. Pallavicini Sándor a jelöltetés ellen való tiltakozása és ebből kifolyólag a párt visszalépése következtében Helfy Ignác lett megválasztott képviselővé kijelentve. Tápén erős küzdelem után Novák József győzött, megbuktatván Enyedi Lakácsot, Szeged I. kerületben Tisza Lajos könnyen verte le Bartha Miklóst, a II. kerületben Hermann Ottót buktatta nagy többséggel dr. Ivánkovics János plebános, Csongrádon dr. Szivák Imre, Hódmező-Vásárhelyen Gosztonyi Sándor győzött. Szentesen Törs Kálmán egyhangulag lett megválasztva. A választás ezen eredménye szerint megyénk területén megválasztott 4 szabadelvűpárti és 3 függetlenségi párti.

— Tavírdánk már nem csak felállítva van, de működik is. Így a megnyitás első napjaiban és éppen az országgyűlési képviselő választások idejében lesz is annak forgalma, a mi mindenestre jó már csak azért is, hogy a községnek garantizált összegből minél kevesebbet kelljen megfizetni.

— Vízbe fulltak. Pénteken ártatlan két áldozatot nyeltek el a Tisza pizsaka habjai. Bozó Mariska és Tóth Mariska — Bozó Mózes és Tóth Pál polgártársaink 7—8 éves leánykái — a Tisza vizébe lették halálukat. A szerencsétlen kis teremtések vergődésükben összelelkeztek, s emberi segély közelben nem lévén, ily állapotban fulltak be a vízbe s vették is ki őket. Temetésük egyszerre, általános részvét mellett szombaton ment végbe és valóban megható volt a gyászmenetet látni: egy gyász kocsin a közös halállal kimult két ártatlan áldozat, s utána másik kocsin az elvesztett magzatjaikat sirató anyák. Aldás és béke lengjen a kicsinyek sírhalmá felett.

— Az árvíz. Hétfőn lesz három hete a végzetes csillip szakadásának, s több mint két hétig lesték-várták az árvíz által sújtott szerencsétlen gazdák a szakadás betömését, míg 20,0000 frt elköltése után sikerült a szakadást betömni akkor, a midőn a víz beömlése, részint a Tisza bár lassu, de folytonos apadása, részint pedig az ártér megtelése következtében megszűnt, s most meg már azon kell igyekezni, hogy a betömés minél előbb kibontassék és a víz gyorsan folyjon kifelé. Az elöntött terület 50000 hold Hódmező-Vásárhely város belső védelmi vonala bele nem értve a vasuti töltést 3 mértföld hosszú s a védekezés naponként 10000 frtba kerül.

— Tolvaj cseléd. Hogy a kitűnő jó cseléd mai napság már nem minden bokorban teremnek, azt mindannyian jól tudjuk, hanem azért még is kevesebben vannak azok, a kik oly alávalóságra vetemednek, mint Mezei Mihály szegvári tanyai lakosnak Bónus János nevű cselédje. A dolog pedig olyformán esett meg, hogy a legközelebbi h.-m.-vásárhelyi vásár alkalmával Mezei Mihály egy darab lovat adott el 425 frtért, a mi tudtára volt a 17 éves suhanc cseléd Bónus Jánosnak is. Fől is használta az első kedvező alkalmat, a mely a mult vasárnap, június 9-én

következett be, a midőn is Mezei Mihály egész családjával bement Szegvárra, Bónus pedig ez alatt — tudva a pénznek a tanyán lételét — a lakást feltörte, s ott mindent össze-vissza forgatva fölkatartott, azonban az ágy szalmájában jól elrejtve volt pénzt meg nem találhatta, s csinyje ez oldalról nem sikerült. De hogy fáradsága még se vesszen egészen kárban cselédkönyvét s — bizonyára utra valóul — egy darab szalonnát magához véve, megszökött. A csendőrség nyomozza az ipsét.

— Leégett gőzmalom. Szombaton mult egy hete nagy tűz volt Kisteleken, a mely Majlát Imre kis gőzmalomát pusztította el teljesen. A tűz hajnalban támadt s reggelig tartott. A nagy erőfeszítéssel teljesített mentési kísérlet dacára a malomban nagyobb mennyiségű gabonakészlet pusztult el és a jóságok közül is bent égett néhány darab.

— „Mindent szerényen, mindent egyszerűen!” Királynéknak az angol királynő jubileumi ünnepélyeinek bevégeződése után a norfolki partokon levő Gromerbe utazik. A királyné sem háttas, sem más lovakat nem visz magával. Háttas lovakra már nincs szüksége, mert a lovaglással már fölhagyott, a szükséges fogatokat pedig bérelni fogja. Az udvari hivatalnok, ki a kellő intézkedések megtétele végett Gromerbe utazott, mindenkinek azt mondja, hogy a királyné legfőbb utasítása az volt, hogy: „mindent szerényen, mindent egyszerűen!”

— Az időjárásról hivatalos heti jelentése a budapesti központi időjelző állomásnak 1887. június 11-én. Európában a közelebb mult héten, mintán a nedves depresszió Észak-Németországon és a lengyelföldeken át a Feketetenger felé vult, nyomában a szárazabb, nagy légnyomások (egyik Francia, másik Oroszország felől jöve) összefolytak s kiterjeszkedtek a kontinens nyugoti és közép nagy része. Ezért volt az idő a hét elején a lengyel, osztrák, magyar és német földeken s részben az Alpokon is gyakori esővel helyenkint zivataros záporokkal változó, később pedig a hét nagyobb részén csendesebb, szárazabb és melegebb lett. A szelek inkább a hét elején voltak helyenkint erősek. A hőmérséklet kevés hullámszás mellett mindenütt nagyobbodott. Hazánkban elébb depresszió, utóbb nagy légnyomás alatt nyugotias és északnyugotias, közben déliesekkel vegyes szelek mellett, az idő a hét elején esőkkel s helyenkint zivataros záporokkal változó, szelesebb volt; utána

pedig csendesebb, egyre szárazabb és melegebb lett. Jégeső Ungvárott és Selmechányán volt. Az időjárás tényezők jelen állásában a jövő hétre ennek első felében szelesebb, közben esőkkel s itt-ott zivataros záporokkal változó időt várhatni, mely utána csendesebb, szárazabb és melegebb lesz.

„Equitable“ életbiztosító társaság New-Yorkban. Ezen társulat egy új nagy horderejű reformmal lép a közönség elé. Ugyanis „Új tontina“ jelzés alatt egy új biztosítási kombinációt vezetett be, melyek változatlan újtételeknél a biztosítotaknak új előnyöket nyújtanak. Ezen biztosítási terv után jogában áll az első biztosítási év lejártá után bármely biztosított félnek hivatását (tényleges hadi szolgálaton kívül) értesítés nélkül szabadon választani és utazásokat a föld bármely részén szárazon vagy vízen tenni. — Ha a biztosítás már két évig érvényben áll, egyáltalán meg nem támadható s ezen időtől kezdve párba vagy öngyilkosság avagy bármely néven nevezendő körülmény, mint téves ajánlat stb. stb. a kifizetés megtagadására okot nem ad, sőt mi több, ezen kötvények a társulat által azonnal a halotti bizonylat benyújtása után kifizettetnek. Az Equitable azzal, hogy a legnagyobb biztosítási törzszelet rendelkezik s hogy a világ összes intézete között a legnagyobb üzletet eredményezi be nem éri, hanem iparkodik ez intézményt új korszerű üdvös újításokkal tökélyesíteni. Az Equitable 1886. évben 275 millió forintot forgalmazott s ma már kétséget nem szenved, hogy az 1887-ik évben a forgalom a 300 milliót meg fogja haladni, ez oly eredmény mely világosan igazolja, minő mérvben bírja ezen intézet a biztosító közönség bizalmát.

Gőzhajózási menetrend

a felső Tiszán, Szeged és Szolnok között

Vegyes szolgálatban.

Fölfelé:

Szegedről Szentesre: vasárnap és szerdán reggel 5 óra előtt nem.

Szentesről Szolnokra: vasárnap és szerdán d. e. 10 óra előtt nem.

Lefelé:

Szolnokról Szentesre: hétfőn és pénteken reggel 5 óra előtt nem.

Szentesről Szegedre: hétfőn és pénteken d. e. 10 óra előtt nem.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV

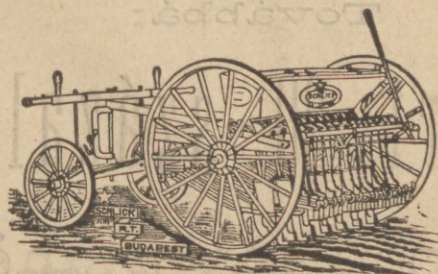
Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

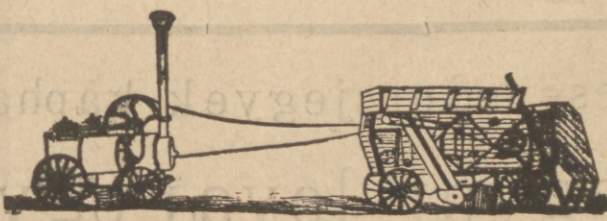
SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körút 57. — Gazdasági géposztály: Külső-váci-ut 1696—1699.

Schlick-féle szab. egyes-, rayol-, ketős- és hármás-ekék, 2 első díj, arany-érem és még három egyéb kitüntetés. SCHLICK- és VINDATS-féle ered. egyes-ekék kapáló, töltőgető- és porhányító-ekék stb.

Legolcsóbb árak. — Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Kerületi képviselőlet és gyári raktár:

Szentesen fő-utca Horváth-féle ház Schlesinger Ferenc urnál.

Schlick-féle szabadalmazott

„TRIUMPH“

sorvetőgépek.

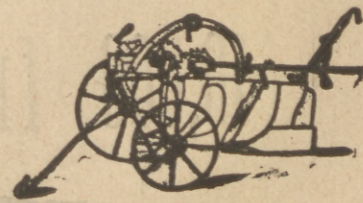
Legnagyobb kitüntetés

a vetőgépre:

arany díszokmány a

hatvani nemzetközi

ekeversenyen.

Gőzcséplők, járgánycséplők, gabona-rosták, örlőmalmok, takarmánykészítő és pedig gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

HUZÁS

már pénteken.

Kincsem **S**orsjegyek à **1** frt

11 sorsjegy **10** frt.

6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50,000 frt

Továbbá:

10,000 frt 5000 frt 20 százalék levonással.

 4875 pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók: Lapunk kiadóhivatalában
és a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában

BUDAPEST, Váci-utca 6. sz.